

Cada cosa pel seu nom

la veu de la Joventut Comunista

Ni MAT, ni escalfament global!

El debat davant la perspectiva d'un món que no és sostenible, ni socialment ni ambiental, no és aliè a ningú, tant a través de les preocupacions globals davant l'ús indiscriminat de recursos naturals limitats, com a través de les nombroses crítiques a la instal·lació de la línia de molt alta tensió (MAT) que pretén connectar elèctricament França i Catalunya. Però és possible que la solució a aquestes problemàtiques, tant a nivell local com global, es pugui portar a terme des de l'actual sistema capitalista? Nosaltres creiem que no.

El passat 16 de Novembre va tenir lloc a Girona una cimera hispano-francesa entre Zapatero i Chirac, on ambdós alts dirigents de l'Estat Espanyol i francès, respectivament, van acordar, entre d'altres temes, accelerar la instal·lació de la línia de molt alta tensió (MAT) d'interconnexió elèctrica entre els dos països, per a la qual demanarien el recolzament de la UE, i el nomenament d'un coordinador europeu "neutral" que dissenyés el recorregut "òptim" de la línia per abans de l'estiu del 2007. Però malgrat la satisfacció manifesta d'ambdós dirigents, no són poques les posicions crítiques que s'oposen a aquest projecte, tant representants polítics d'ICV-EUiA, com des de la plataforma NO a la MAT, que des de fa 2 anys ha mobilitzat amplis sectors de la societat catalana en contra de la MAT i en defensa del territori, l'últim cop el 12N.

I és que realment l'impacte ambiental, ecològic, econòmic i social que pot tenir el projecte de la MAT sobre el territori i les persones excedeix les suposades necessitats que pretenen justificar la seva execució, que sobretot respon a una estratègia comercial de les grans empreses del sector energètic que, de forma parcial, han decidit què és i què no és progrés, sense tenir en compte el diàleg amb el territori, ni les alternatives a la MAT, que existeixen i que garantirien el desenvolupament de forma sosteni-

ble. És així com assistim, un altre cop, a la supeditació de la sostenibilitat del territori i de la vida de les persones al benefici econòmic empresarial.

Però no sols la MAT constitueix un problema de sostenibilitat mediambiental i social a Catalunya, sinó també el túnel de Bracons, el 4t Cinturó, l'ajornament del tancament de les centrals nuclears, la gestió dels residus, el transport i el desenvolupament urbanístic... tots ells exemples que només es poden afrontar amb polítiques que qüestionin l'actual model de producció i gestió del territori, supeditat al guany econòmic, i que plantegin els conflictes des del debat social, una gestió democràtica i descentralitzada dels recursos i del territori, i que no posin tan sols l'accent en els aspectes mediambientals, sinó principalment en les necessitats socials.

Ara bé, per desgràcia, no només existeixen a Catalunya problemàtiques locals que posen en entredit el model de progrés vers la sostenibilitat. Ni tampoc és adequat plantejar la problemàtica del desenvolupament sostenible únicament a nivell local, ja que tant el model de creixement econòmic que la sustenta com els seus efectes tenen una dimensió global, com en són exemples el possible esgotament de recursos energètics en un termini relativament curt de temps degut al seu ús

lluita amb nosaltres!

www.joventutcomunista.org

Av Portal de l'Àngel 42, 2n 08002 Barcelona telf.933184282 c.e. cjc@pcc.es

Cada cosa pel seu nom

la veu de la Joventut Comunista

indiscriminat, la pèrdua de biodiversitat i el canvi en l'ecosistema global, i l'escalfament global i la conseqüent manca d'aigua, que ja avui, per una manca de gestió socialitzada dels recursos hídrics, està sent clau en les guerres a Orient Proper, per l'obtenció del control de les reserves.

A més, no té sentit parlar de desenvolupament sostenible únicament des de la seva vessant ambiental, sinó que, principalment, té una vessant social, ja que la història de l'explotació dels recursos sempre ha anat acompanyada de la història de l'explotació humana. És així com, actualment, vivim una situació d'injustícia social extrema a nivell global, en un món on només un 20% de la població disposa del 83% dels mitjans de vida. Per tant, mentre existeixi l'explotació de les majories per les minories, mentre la majoria no pugui disposar de la majoria dels recursos naturals per a poder cobrir les seves necessitats vitals i socials, no serà possible parlar de desenvolupament sostenible. És a dir, és indestruïble una política pel medi ambient dels seus protagonistes: les persones, les seves necessitats, les condicions en què treballen, la terra i el seu medi.

Ara bé, és així compatible el desenvolupament sostenible amb la continuïtat del desenvolupament capitalista? Sembla que això mateix ens han volgut fer creure darrerament coneguts exponents del model de creixement neoliberal. És el cas d'Al Gore, amb el seu documental *Una veritat incòmoda*, on ha manifestat la seva preocupació davant l'escalfament del planeta durant la campanya per les darreres eleccions a EEUU, i de Tony Blair, amb la seva nova faceta de "verd", amb motiu dels recents acords presos amb Merkel per a col·laborar en el Tractat de Kyoto, i per a situar el canvi climàtic entre les prioritats de la propera presidència alemanya a la UE i al G8. Ara bé, aquestes "preocupacions" no són sinó circumstancials davant la vertadera qüestió: que el capitalisme i la sostenibilitat són estructuralment incompatibles.

Aquesta afirmació respon al fet que la lògica del model capitalista anteposa el mercat i l'obtenció del major guany en el menor temps possible a la sostenibilitat en tots els sentits. És a dir, l'únic que regula l'ús dels recursos en el capitalisme és la llei de l'oferta i la demanda, la qual exigeix contínuament una sobreexplotació humana i dels recursos naturals sense límits, que permeti sempre ampliar els beneficis en el mercat. Això porta, clarament, a un ritme de creixement insostenible en tots els sentits. Per això mateix, si es pretén solucionar el problema d'arrel, únicament la transformació de la relació entre l'home i la natura no és suficient, ja que sola no condueix necessàriament a la transformació de les actuals relacions econòmiques que determinen el sistema capitalista. Al contrari, és imprescindible, en aquest sentit, una transformació de les relacions de producció que permeti cessar amb l'explotació del 80% de la població pel 20% restant, i que garanteixi, a partir d'aquí, un repartiment equitatiu dels recursos naturals entre aquesta majoria, alhora que permeti planificar de forma racional, en base a les necessitats vitals reals i socials de la població, l'explotació sostenible d'aquests recursos. Només d'aquesta manera és possible portar a terme una gestió dels recursos democràtica i alliberadora, que tingui en compte les necessitats de la majoria, i no únicament de la minoria.

Finalment, aquestes lluites socials, i en conseqüència també ambientals, no comencen necessàriament exigint solucions directament globals als grans problemes energètics, de sostenibilitat ambiental o d'injustícia social, sinó que també tenen lloc amb la implicació en les problemàtiques locals, com la MAT. És així que, des de la CJC-Joventut Comunista et convidem a lluitar amb nosaltres, tant a nivell local i global, per a un món sostenible socialment i ambiental!!

lluita amb nosaltres!

www.joventutcomunista.org

Av Portal de l'Àngel 42, 2n 08002 Barcelona telf.933184282 c.e. cjc@pcc.es